

Stručně o realizaci projektu Máj – otevřené dveře

financovaného nadačním příspěvkem z veřejné finanční sbírky „Pomozte dětem!“

Žádost o příspěvek z veřejné finanční sbírky „Pomozte dětem!“ jsme podávali v květnu 2002 - v době, kdy práce s romskými a neorganizovanými dětmi a mládeží na sídlišti Máj v Českých Budějovicích vzkvétala. V klubovně jsme měli otevřeno asi osm kroužků navštěvovaných zejména romskými dětmi, chodily spontánně, často i v čase, kdy se žádný kroužek zrovna nekonal. Tyto aktivity jsme zamýšleli rozšířit, zkvalitnit, nabídnout nové možnosti, romské děti systematicky vést.

Během letních prázdnin 2002 došlo k běžnému útlumu pravidelných činností, od podzimu jsme začali se sestavováním programů.

V říjnu 2002 jsme se plně pustili do realizace projektu Máj – otevřené dveře. První těžkosti přišly vzápětí – někteří lektoři, kteří vedli kluby v loňském školním roce, odešli na vysoké školy, přestěhovali se, nebo ze zdravotních či pracovních důvodů s námi již nemohli v započaté práci nadále pokračovat. Došlo k prvnímu rozčarování a namísto plánované široké nabídky kroužků jsme mohli otevřít jen čtyři: v klubovně M. Chlajna 3 klub pro romské děti Sluníčko, klub Otevřeno pro všechny děti, Školala – doučování hravou formou a v klubovně A. Barcala 4 rukodělný kroužek Šikovné ruce.

Zaměřili jsme tedy své úsilí prvotně na získání nových spolupracovníků a dobrovolníků. Kontaktovali jsme vysoké školy, gymnázia, církve, velkou nadějí jsme vkládali do několika akcí, které jsme pořádali pro širokou veřejnost (Řešeto, Piškvorkiáda, Start na vysokých školách, Adventní zpívání). Slibovali jsme si od nich propagaci aktivit YMCA České Budějovice a hlavně příliv nových tváří, posilu pro chystané rozšíření naší činnosti v rámci projektu Máj – otevřené dveře. Výsledek byl prakticky nulový.

Další změna oproti původnímu očekávání nastala v konkrétní klubové práci. Narazili jsme totiž na nezájem ze strany dětí, což se nám dříve nestávalo. Připravovali jsme pro děti spoustu zajímavých programů (závody autíček, módní přehlídka panenek, hmatovou poznávačku, hvězdnou show...). Vše jsme propagovali formou plakátků ve školách, v obchodech, na klubovnách, na reklamních stojanech, v tisku. Výsledek byl ovšem zarážející – účastníci žádní (výjimkou byl kroužek Šikovné ruce se svými pravidelnými členy). Viditelně uprostřed sídliště jsme uspořádali několik akcí (Veselá olympiáda, Lampiónový průvod), každý účastník dostal propagační letáček s nabízenými kluby. Výsledný efekt – zájem dětí o pravidelnou smysluplnou činnost v klubovnách - se ovšem nedostavil, účastníky klubů by šlo spočítat na prstech jedné ruky.

Nejvíce nás ale zaskočil náhlý naprostý nezájem ze strany romských dětí. Některé „využily“ naši klubovnu, když jim byla venku zima, někteří sice projevovaly zájem, ptaly se: „Kdy je YMCA?“, ale nakonec vůbec nepřišly. Ačkoliv jsme je neustále zvali k účasti na pravidelných kroužcích, lektoři v klubu Sluníčko i Školala byli a jsou stále připraveni, romské děti nás zcela ignorovaly.

Zlomem v naší práci bylo uspořádání Sportovního odpoledne v březnu 2003, kterého se účastnilo přes třicet větších i menších dětí (polovinu tvořily děti romské!). Od této akce návštěvnost v klubech vzrostla, přicházelo 6 – 9 dětí, většinou ale neromských. Tyto děti se účastnily snad všech kroužků nabízených v klubovně M. Chlajna, byly z našich programů nadšené a neustále se ptaly, kdy se bude opět soutěžit a co za to dostanou...

Ideální by bylo, kdybychom nabídku kroužků mohli rozšířit, tak jak jsme původně plánovali. Z důvodu nedostatku lektorů - zájemců o dobrovolnou práci s dětmi, jsme to však udělat nemohli a ze stejných důvodů jsme ani neobdrželi druhou část příspěvku z veřejné finanční sbírky „Pomozte dětem!“

V naší práci v klubovnách na sídlišti Máj jsme však pokračovali i nadále, dobře fungující kluby (Šikovné ruce) jsme zachovali a kroužky s minimální účastí nebo se stejnými účastníky jsme sloučili a přeorganizovali. **A stále hledáme a kontaktujeme dobrovolníky, nadšence ochotné věnovat třeba jen hodinku týdně dětem**, lidi kteří rádi svůj volný čas využijí smysluplnými činnostmi pro druhé...

Koordinátor projektu

Johana Matějková

České Budějovice 15. května 2003